Juli 1913. **7. Aargang Nr. 7.**

KVINDESTEMMERETS-BLADET

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.
Led af: »The International Woman Suffrage Alliance«

Prisen fra Oktober 1912 til Oktober 1913 er 2 Kr.
Der udkommer et Blad en Gang om Maaneden.
Det kan bestilles paa alle Postkontorer.

Fhv. Konsejlspræsident Klaus Berentsen.

Der bliver Gang efter Gang sagt, at Kvinden behøver ikke altfor meget eller ivrigt at stræbe efter at faa fuld og lige Valgret med Manden, thi hun har den indirekte Indflydelse, og den indirekte Indflydelse er ofte mere værdifuld end den direkte og kan føre til store Maal.

Havde dette været Tilfældet, havde Kvindernes indirekte Indflydelse været af nogen vidtrækkende Betydning, saa havde den Mand, hvis Billede pryder dette Blad, sikkert endnu siddet som Landets Konsejlspræsident, saa havde Kvindernes indirekte Indflydelse baaret de Mænd ind paa Thinge, som kunde have støttet Ministeriet Berntsen og gjort det til det stærke Parti, der kunde gennemføre Forfatningsforslaget, som bl. a. havde Kvindernes politiske Valgret paa sit Program.

Thi Kvinderne skylder denne Mand meget. Berntsen har i al sin offentlige Gerning virket for Kvindernes Ligestilling og satte officielt Kvindernes politiske Valgret paa sit Program. Og det er ikke Berntsens Skyld, at danske Kvinder ikke den Dag i Dag har samme politiske Ret, som nu efterhaanden Kvinderne i vore nordlige Nabolande har faaet.

Naaes den politiske Valgret for Kvinderne først ad Aare og den Dag en Gang oprinder, vil Kvinderne med Taknemlighed mindes den Mand, der først havde Modet og Viljen til at give dem den.

Klaus Berntsens Liv har været noget af et Æventyr. Napoleons Ord: »At enhver ung Mand bærer Marschalstaven i sit Tornyster« har passet paa ham. Klaus Berntsen havde den i sit Tornyster.

Og mærkeligt nok var det ogsaa Skyttesagen, der tidligst tog hans Interesse, den og saa Friskolesagen viede han sine første Ungdomsaar.

I 1884 valgtes han saaledes til Formand for Odense Amts Skytteforening og har siden da været dens Formand. Under hans Førerskab er Odense Amts Skytteforening vokset til at blive Landets største. Og det er sikkert særlig gennem Skyttesagen, at Klaus Berntsen har udviklet sig til den ypperlige

Klaus Berntsen.

Folketaler, som han er. Ved Siden af Skyttesagen har Klaus Berntsen saa at sige haft Interesse for alt Arbejde i sit Land og paa sin Egn.

Allerede i 25 Aars Alderen blev han valgt som Sogneraadsformand, var Medlem af Odense Amtsraad fra 1881-87, er Stifter af Odense og Assens Amtsraadskredses Sogneraadsforeninger.

Det er næsten umuligt at opramse alle de lønnede og ulønnede Hverv, Klaus Berntsen gennem Tiderne har beklædt. Han var saaledes Kontorchef i Østifternes Brandforsikring for mindre Landbygninger, Direktør i Østifternes Husmandskreditforening, Medlem af Bestyrelsen for de private Jernbaner o. s. v.

Men Klaus Berntsens Hovedinteresse, den, der har svævet over det altsammen — er vel nok dansk Politik. — Klaus Berntsen var næppe 25 Aar, da han første Gang stillede sig til Valg til Folketinget — og fire Aar senere lykkedes det ham saa at blive valgt. Han sluttede sig straks til det forenede Venstre, blev efter Bøjsens Tilbagetræden det forhandlende Venstres første Mand, og har i den lange Række af Aar siddet i det danske Folketing som et af dets meget fremragende Medlemmer, Klaus Berntsen var Indenrigsminister i Ministerierne Holstejn og Neergaard, og for tre Aar siden blev han udnævnt til Konsejlspræsident.

Her er ikke Pladsen og Stedet til at udrede de politiske Traade, det er et Kvindernes Stemmeretsblad, der gærne vil sige den Mand Tak, som paa sin høje Plads gjorde sit til at give Kvinden samme Ret som Manden.

Charlotte Eilersgaard.

Fru F. M. Qvam.

»Kvindestemmeretsbladet«s læsere behøver egentlig ikke videre præsentation end den, ovenstaaende overskrift gir. Ellers kunde der føjes ganske mange titler til navnet. Og vanskelig er det vel ogsaa at fortælle noet om fru Qvam, som ikke før er kjendt.

Men kanske det allikevel vil overraske hendes mange danske venner at hører, at hun den 31te mai fylder sit 70de aar. Og da jo dette er en milepæl ogsaa i hendes liv, saa synes jeg, at jeg maa faa lov til at fortælle *litt* om hende og gi et kort omrids av det bevægede liv hun i de sidste 20 aar har ført.

Det er omtrent saa længe siden jeg første gang traf fru Qvam. Det var ved en kunstutstilling. Hun hadde med sig sine to sønner og datteren. Jeg opdaget straks, da